

Misna slavlja i župni oglasi

Poned., 12. siječnja	17.30 U zahvalu (am)
Utorak, 13. siječnja	17.30 Po nakani (al)
Srijeda, 14. siječnja	17.30 + Katica Puškarić
Četvrtak, 15. siječnja	17.30 Po nakani (al)
Petak, 16. siječnja	17.30 + Jure i Anka Mihaljević Rambašine
Subota, 17. siječnja	11.00 VOJNOVAC: Proslava Sv. Antuna Opata, suzaštitnika 17.30 + Marijan Holjevac (30. dan); Vlado Cazin; Ante Cindrić; Ivan i Kate Božičević Matijac
Sv. Antun Opat 18. siječnja DAN GOSPODNI	10.00 SVETIŠTE: Misa za narod 12.00 CEROVNIK: +Ana Belobrjadić (30. dan); Nikola Poljak 16.00 SKRADNIK: + Anton Ševrović (30. dan); Anton Poljak (30 dan)

1. BLAGOSLOV OBITELJI nastavlja se u Župi OŠTARIJE od **8.30** do **17** sati. Molim obitelji neka pripreme Križ, blagoslovljenu vodu, svijeću i Bibliju ili Evandelje. Nakon molitve moguć je kraći razgovor te isповijed starih i nemoćnih. Ručka je oko 13 h. Obitelji koje žele primiti svećenika s pratnjom na ručak, neka javi dan-dva ranije. Ukoliko dnevni program blagoslova ne uspijem završiti do mise, nastaviti će poslijepo mise do 19 sati.

Poned., 12. siječnja	Gornje Selo do Pežići
Utorak., 13. siječnja	Belaj do Krpela
Srijeda, 14. siječnja	Od Svetišta preko Bužina do Prebeg Sela
Četvrtak, 15. siječnja	Jurci i Mihaljevići

2. GODIŠNJA SKUPŠTINA DPD-a Sv. Ivan Pavao II. OŠTARIJE biti će u subotu, 17. 01. 2015. s početkom u 17.30 h sa Sv. Misom, a potom u Staroj školi. Poziv članovima.

3. DPD Sv. Marko Križ. SKRADNIK poziva sve članove na sastanak u nedjelju, 18. 01. u 17 h u Domu DPD-a o izbornoj skupštini koja je planirana za 1. veljače.

4. SVIM VJEROUČENICIMA želimo blagoslovjen početak drugog polugodišta. Župna kateheza tijekom siječnja održavat će se na nedjeljnim misnim slavljkama.

5. DANAS, 11. siječnja održava se drugi krug predsjedničkih izbora u našoj Domovini pa pozivam sve župljane neka se odazovu i izvrše svoju građansku dužnost prema savjeti.

6. SV. ANTUNA OPAT – suzaštitnika Vojnovca slavimo u subotu 17. 01. u 11 sati.

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail:www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

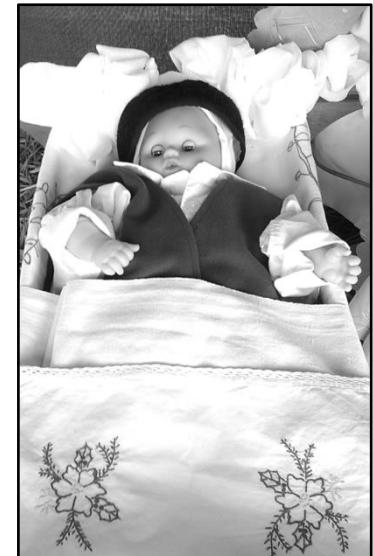
11. siječnja 2015. • KRŠTENJE ISUSOVO • God. VI. • br. 2 (228)

„U tebi mi sva milina!“ (Mk 1, 7-11)

I propovijedao je: »Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući. Ja vas krstih vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.« Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana. I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj, a glas se zaori s nebesa: **Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!**

Opisujući Isusovo krštenje Marko kaže da je Isus ugledao otvorena nebesa i da je Duh poput goluba sišao na nj, a glas se zaorio s nebesa. Vidjeti ‘otvorena nebesa’ znači: osjetiti Božju blizinu. Nije li u životu mnogih ljudi upravo suprotno istina? Nebesa kao da su zatvorena. Ne čuje se Glas! Bog je daleko. Problemi se gomilaju, a rješenje nigdje na vidiku. Odnosi s drugima ne funkciraju. Nitko nikoga više ne razumije. Put se ne otvara. Nema perspektive, nema budućnosti. Čovjek deprimiran pita: Je li me Bog napustio? S druge strane, poznajemo ljudi koji su doživjeli da se nebo nad njima otvorilo, doživjeli su Božju blizinu, Bog im je pomogao, pred njima se otvorio put, ostvarili su svoje želje i snove. Carl Gustav Jung došao je do zanimljiva zaključka na temelju svoje dugogodišnje psihoterapeutske prakse. Naime, on kaže da je mogao pomoći samo onim ljudima koji su na bilo koji način ponovno otkrili duhovnu dimenziju vlastitoga života.

U naše vrijeme primjećujemo da se budi religiozna čežnja u ljudima. Mnogi iščekuju spas s Istoka. Otvaraju se centri u kojima ljudi meditiraju zen, vježbaju jogu, traže duhovno iskustvo i prosvjetljenje. U mnogim evropskim zemljama ljudi odlazi u centre istočnjačke duhovnosti kao što se nekoć odlazio u crkve. U azijskim religijama (osobito u hinduizmu i budizmu) traže odgovore na svoja životna pitanja. **‘Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!’** - tim riječima mi kršćani isповijedamo vjeru u Isusa kao Sina Božjega. Prorok Izajija navješta da će doći Sluga Božji kojega očekuje Izrael i pogani. Zatim dolazi Isusov preteča, Ivan Krstitelj, propovijeda i krštava. On pokazuje na onoga kojega se očekuje. Isus ‘ne iskače iz reda’: on prima Ivanovo krštenje vodom. Glas odozgor ga legitimira: Ovo je Sin moj ljubljeni, njega sam izabrao da donese spas zemlji! Iz svega toga proizlazi Isusova **jedinstvenost**: On nije prorok, nije židovski kralj, nije sljedbenik Bude, Lao-cea ili Zarastre, nije preteča Muhameda. On je **ispunjeno pravečnje** koju svaki čovjek nosu u sebi. On je put do Oca. Tko vidi Njega, vidi Oca. Od krštenja na Jordanu, svaki je kršćanin upućen na Isusa. fra Andelko D.

U pondjeljak, 13. siječnja 1992. godine, Sveta Stolica priznala je Republiku Hrvatsku i Sloveniju. Budući da smo svjedoci tih zbivanja, a mnoge se stvari brzo zaboravljaju, dobro je podsjetiti na njih. Tada je na istom poslu kao i danas bio urednik hrvatskoga programa na vatikanskom radiju.

Kako se to tada u Vatikanu odvijalo, ako možete reći? - Poznavaoci vatikanskoga postupanja bili su uvjereni da će Vatikan priznati Hrvatsku, ali tek kad drugi to učine. S Hrvatskom je učinjen presedan.

Zašto? - Vjerojatno stoga što je Sveta Stolica bila u stalnom živom kontaktu s europskim zemljama, osobito s Njemačkom, Austrijom, dakako i Poljskom. I kad je Ujedinjena Europa najavila sredinom prosinca da će za mjesec dana priznati Hrvatsku i Sloveniju, s približavanjem toga datuma, 15. siječnja, dva je dana prije Sveta Stolica priznala Hrvatsku, kao da je htjela podsjetiti Europu: Prisjetite se što ste obećali prije mjesec dana, sada nema povlačenja.

Stekao sam dojam da on o nama zna više nego svi koji su oko njega zajedno.

Što mislite odakle mu te spoznaje? - Ponajprije od biskupa koje prima u redovite pohode ad limina. A onda iz osobnih višekratnih susreta s kardinalom Kuharićem, a pogotovo s kardinalom Šeperom.

Zašto s kradinalom Šeperom? - Kardinal Šper bio mu je prvim suradnikom kao pročelnik kongregacije za nauk vjere, a njega je, znamo, naslijedio kardinal Ratzinger.

Papa dolazi iz komunističke zemlje, Šeper također, zar mislite da nisu izmjenjivali međusobna iskustva i spoznaje? - Ali još i danas neki spominju da je Papa prerano priznao Hrvatsku. Da to nije učinio, kažu, ne bi došlo do rata.

To je čista laž. Rat je već dobrano harao. Osim toga Vukovar, Škabrnja, Dubrovnik i da ne nabrajam dalje, već je razarano i razoren koliko se god moglo.

Ali što je onda papa mogao učiniti? - Upravo to što je učinio: priznao Hrvatsku da i taj rat dobije pravo ime: agresorski i osvajački, a ne gradanski. Osim toga, kakav je to gradanski rat kad se razaraju najprije svetinje, bolnice, ubijaju ranjenici, siluju žene? To je daleko od gradanskog... Nakon toliko godina, ne možemo baš reći da je to Papino priznanje puno pomoglo.

Papa je zapravo dao zamah međunarodnoj zajednici da napokon počne zainteresirano a ne nezainteresirano promatrati ubijanja i razaranja. Da su se u tome ratu mnogi pokazali doista u svom svojem dostojarstvu, to je očito, ali da je i tu bilo i međunarodnih promatrača, pregovarača i inih profitera koji su više išli na ruku agresoru nego žrtvi, o tome bi naši branitelji mogli više govoriti.

Obnova je donekle krenula, ali se otkrivaju i negativnosti? - Naš narod kaže da prilika čini lopova. U nekim se zgodama neki ljudi doista iskažu kao ljudi, a drugi kao neljudi. I tu nam ne predstoji ništa drugo nego temeljita duhovna obnova, o kojoj se toliko govori, ali jedva prihvata.

Što vi mislite gdje je korijen tomu? - Pojednostavljeni rečeno Hrvati (ne svi) nisu Jugoslaviju smatrali svojom domovinom, nego tvorevinom koja ih je iskoristavala. Zato se govorilo da je sevap da se poslužim tim izrazom, a to je posebna draž, tu državu prevariti. Kad smo dobili svoju državu, onda se nismo privikli na to da je to naša država, nego smo zadržali stari mentalitet. A zapravo svatko tko na bilo koji način šteti Hrvatskoj, šteti i sebi i svojem narodu. Tu je sva tragičnost ovakva ponašanja prema sebi jednakima u zajedničkoj nam domovini, jer drugu nemamo. I opet se ponavlja isto: da čovjek iskoristava čovjeka. Baš bi tu valjalo istaknuti evandeosku istinu: što ne želiš da tebi drugi čini, ne čini ni ti drugima.

Vi ste pesimist? - Možda, ali budući da život ide naprijed, i novi naraštaji stasaju, pa će popravljati ono u čemu su mnogi prije njih zakazali. Stoga sam optimist.

Pravoslavni i/ili katolički Božić

Evo osam razloga zašto 7. siječnja nije pravoslavni Božić!

Mnogi misle da je 7. siječnja "pravoslavni" Božić pa onda brže bolje raskrite bor i bace ga da ne bi netko slučajno pomislio da su oni pravoslavci. Dokad traje Božić i koji Božić danas slavimo, odgovara profesor Ivan Zelić.

1. Baš SVI kršćani slave Božić 25. prosinca, ali ne svi po istom kalendaru.

2. Razlika u kalendaru NIJE razlika u vjeri.

3. Danas slave Božić oni kršćani koji se u liturgiji drže julijanskog ("starog") kalendaru, a po tom kalendaru DANAS je 25. prosinca 2014.

4. Nije točno da se katolici drže novog kalendaru a pravoslavni starog kalendaru, nego se NEKI katolici i pravoslavni drže novog a NEKI katolici i pravoslavni se drže starog kalendaru. Neki primjeri slijede.

5. DANAS slave Božić vjernici Srpske i Ruske PRAVOSLAVNE Crkve, ali isto tako KATOLICI Ukrajinske grkokatoličke Crkve.

6. Prije 13 dana smo Božić (po novom kalendaru) slavili mi KATOLICI rimskog obreda (službeno: latinska Crkva), ali isto tako i vjernici Grčke, Bugarske i Rumunjske PRAVOSLAVNE Crkve.

7. Jučer je u nedjeljnem podnevnom nagovoru PAPA Franjo čestitao Božić "katolicima i pravoslavnima" koji ga danas slave.

8. U svakom slučaju: sretan vam Božić svima. Naime, ni za nas katolike rimskog obreda Božićno vrijeme NIJE završilo jučer (kako neki krivo misle) ni na staru godinu (kako neki drugi krivo misle), nego ono službeno liturgijski završava u Nedjelju krštenja Isusova, tj. prvu nedjelju nakon Bogojavljenja (Sveta tri kralja), tj. u SLIJEDEĆU NEDJELJU.

Ivan Zelić | Bitno.net